

95
rum. Desidero. Franciscus Quod scire volebas cum
hic se amolitus esset propter distractionem
quam peregrinationi aeternae in Angliam
idem collocare non potuit, parte enim una voca-
tum retinente, altera exiit. Reversus igitur
hesit. Eodem diebus aliquot, inde missus est in pagum
urbis proximam, in quo sunt villae sexdecim fortasse.
Sensit studiosos esse rusticos, sed paucos, satis be-
atos, siquidem est contentus. Nuper Enderpis illa
pistrina cum esset nuntiatur me hic diutius ferri
non posse, missis tunc literis rogavit ut ad se ve-
nem non deteriore loco futurum illuc quam Brema ha-
bitus fui. Hoc ostium intelligo mihi à Domino
benigne apertum esse, ne quatorque anxii in-
studine, neque quotidiana diffidentia diminui mihi
patiam non propterea irriti laboris alacritatem,
sed quam peritiam soleam esse auctor bene spera-
di. Plura nunc nequeo, illud rescribere. Habeo duos
adulescentes, idoneos theologiae, sed non magnam
re, ut putari isthuc possunt, jurabantur et tunc se
exiguam esse quod possum. Vale cum religiosa caris-
se et liberis. Saluta M. Franciscum 5. Julij 1566.
Brema.
Johannes Molang.

D. Gerardo Mercatori Duisburgi.

Pax Christi.

Venerande socer, agnosco tuam paternam sollicitudi-
nem, et merito te unum in omnibus amicis maximi
facio. Serpente hiulato, contagio dissipata juven-
tutes, ut in ejusmodi tempestatibus fieri consuevit.
Quarquam hoc degenerate procuravit, ne quis
meorum, quos satis magno munere incommuni
schola ferebam periculosus egrotaret, tamen
cum in morbum non dissimilem pestilentia
urgens tuberculum incidisset, atque ego quoque
fui solus deum acciperam ex laetitia sepi-
sem, non potui diutius mecum exanare dolesce-
ntibus, quoniam in eis de tempore subditi periculo in

75)

[= Manuscr. A. 7,
Nr. 138]

aliquem bonum salubriorem commemoratum irant.
Itaque cum et Magistratus decrevisset, ut à collecti-
one scholasticorum abstinerecimus, primum indi-
genas, quos habebam parentibus reddidi, deinde
alios duodecim exequies sine adulescentes. Erant
misi. Postremo ut uxoris et filii simul et fili-
olo consularem, et si eam mea imbecillitas abster-
rebat à distractione, tamen perfeci ut sese in vi-
deret, assumptis aliquot comitibus modestioribusque
magis, ipsius cumnas graviores redderet, neque
bis tibi molesti essent. Poteram aliqui non in-
vitis parentibus universos ad te adducere nisi sine
valetudo mea, et statim rerum nostrarum domi-
ni retinuisse. Tum autem quum nullam usquam
apparet per hunc per fugium Domingas,
semper per aspida et vicinos aut flamma aut sic,
illis ire sua atrociter sentiente, nihil vidi-
tis, quam ad eos recurrere, à quibus mihi liberi
traditi erant. Quum etiam in his ipsis, qui cum ux-
ore veniunt, quidam ad suos se recipiunt, pauci redi-
tum prestolabantur. Non decet nos gravem com-
moveri his communibus damnis. Frater carissime
qui sciamus nobis quoque iram Domini non habere
cujus judicio nos quoque multis acerbis et vexi-
sumus. Peccavimus (inquit ille) cum patribus nostris.
Quid mirum si et nos interdum communes pe-
ne involunt. Equidem sic me parati quocumque
Domingas de nobis decerneret, et ea non solum equo,
sed etiam forti animo feram. Erant istiusque
malis nostris gaudent, edamque illis hunc bre-
vem manis coactis fructum, quos seipsum prop-
riam securitatem gravioribus propediem
casibus obiciendos, vobis igitur commenda pueri-
mam conjugem meam cum suavi puerulo. Itaque
seculis velim Bartholomaeum fratrem
saltem quotidie una lectione operam dare,
donec videam, quorsum lascivitas erit.

det. Lenior est ea tamen, quam fuit annis superius
 erilis in Saxonia, cum in urbe tam copiosa quid magis
 est si quotidie homines 25 aut 30. sepeliuntur.
 donec nisi mea morsq. intervenisset, non dubitarem
 omnibus meis familiaribus muneri confidendum, au-
 ctorem esse, sed cum ipse defectus nihil quid afferre ma-
 nentibus posse et collega dilaberentur feci ut
 quod erat in proclivi, plura nequeo per imbecilli-
 tatem. Deq. qui edegit homines in pulverem perse-
 quatur nos sua bonitate et misericordia usq. ad ul-
 timum vite nostre spiritum. Amen. Vale vir ex-
 celentissime simul et modestissime. Sunt etiam nunc
 meum discipuli sex et amilla duo, quibus facio
 invocationem ad sto. pueris discipulis domi in meo
 vaporaria, nam docere eos viva voce non pos-
 sum. Confirmo me tamen paulatim non habet
 animis, quam quiete qua suis me his annis sex vel se-
 ptem nunquam tranquille frui potuisse. Nunc si quid
 sit otium: et quam huic frivolo occupato occupa-
 rum. Post messem, si velit Deus, et si viram rebus
 hic melioribus, isthuc veniam ut hos oculos videam
 et mea carissima pignora domum reducam. Saltem
 precor. Matri, avia, sororibus, fratribus, vicinis,
 coeternisq. pietatem amantibus. Breve 28. Julij
 quo die non longe à vobis aberit luxor. 1666.

Johannes Molanus.

M. Justo Laurens. Antwerpia

Pax Christi.

Venerande vir. Ex filio tuo novisti (quoniam) quo loco
 hic sint res nostrae, servit quotidie pectus ut rogi
 neq. quam Dei ministras proquassari facile ul-
 lis et medicis potest. Deq. etiam iram respu-
 nit, neq. habet rationem dignitatis. in artu ejus
 ego meos familiares multum invidiosus quod potui.
 sed quam eos ferventer vicina funera et cape rent
 in locum salubriorem transferri. Quod facerem
 Deceperente senatu ut phidates congreget inter,
 mitterentur, unum meorum in lectum dejectus ego

[= Mscr. A. 4.
 N. 139]